

Knjiga proroka Daniela - broj sto devedeset i osam

Božanska sabiranja i proročka usklađenja: uloga 144.000 u eshatološkom okviru Daniela 11,40

Jeff Pippenger
2024-05-01

Smještamo liniju papinstva, liniju otpala republikanizma, liniju otpaloga protestantizma i liniju sto četrdeset i četiri tisuće u skrivenu povijest četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela. Trenutačno razmatramo činjenicu da Krist dvaput sabire svoj narod te da svi prikazi njegova drugog sabiranja njegova naroda predstavljaju završni proces pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće.

Kada božanski simbol siđe u reformnoj liniji, Gospod tada sabire izabrani narod, koji potom biva ispitivan. Na završetku procesa ispitivanja dolazi do rasijanja, nakon čega On po drugi put sabire taj izabrani narod, premda mnogi ostaju zaostavljeni jer nisu prošli proces ispitivanja. Krist je počeo sabirati svoje učenike pri svom krštenju, a na križu su učenici bili raspršeni. Nakon svojega uskrsnuća po drugi ih je put sabrao uoči Pedesetnice. Ova je linija pokazala da se drugo sabiranje izvršava nad sto četrdeset i četiri tisuće neposredno prije zakona o nedjelji, koji je predodčen Pedesetnicom. Križ označava razočaranje, nakon kojega slijedi drugo sabiranje.

Drugo sabiranje nakon križa započelo je kada je Krist sišao s susreta sa svojim Ocem nakon svojega uskrsnuća. Kada božanski simbol silazi, Božji narod treba jesti poruku, a nakon što je Krist sišao, jeo je s učenicima.

I dogodilo se, dok je sjedio za stolom s njima, da je uzeo kruh, blagoslovio ga, razlomio i dao im. Tada su im se otvorile oči te ga prepoznaše; i on iščeznu pred njihovim očima. Luka 24,30.31.

Na drugom okupljanju nakon križa Krist je „udahnuo” Duha Svetoga u svoje učenike.

„Kristov čin kojim je dahnuo na svoje učenike Duha Svetoga i kojim im je udijelio svoj mir bio je kao nekoliko kapi prije obilnoga pljuska koji je trebao biti dan na dan Pedesetnice.” Spirit of Prophecy, svezak 3, 243.

Na drugom okupljanju nakon razočaranja od 19. travnja 1844., Krist je povukao svoju ruku s pogreške iz 1843.

„Ti vjerni, razočarani ljudi, koji nisu mogli razumjeti zašto njihov Gospodin nije došao, nisu bili ostavljeni u tami. Ponovno su bili vođeni svojim Biblijama da istražuju proročka razdoblja. Ruka Gospodnja bila je uklonjena s brojki, i pogreška je bila objašnjena. Vidjeli su da proročka razdoblja sežu do 1844. godine i da isti dokazi koje su iznijeli kako bi pokazali da su se proročka razdoblja završila 1843. godine, dokazuju da će završiti 1844. godine.” Early Writings, 237.

Prigodom razočaranja sišao je drugi anđeo s „knjigom u svojoj ruci“.

„Drugome je moćnom anđelu bilo naloženo da siđe na zemlju. Isus mu je u ruku stavio spis, i kad je došao na zemlju, povikao je: ‘Pade Babilon, pade.’” Rani spisi, 247.

Proces kušnje koji je započeo dolaskom drugoga anđela, zaključen je na logorskom sastanku u Exeteru kada je Duh Sveti bio izliven i poruka je krenula poput plimnoga vala. Taj je proces kušnje bio jasno prepoznat nakon križa, kada je vremensko razdoblje do izlivanja Duha Svetoga na Pedeseticu bilo prethodno razdobljem od pedeset dana, koje se opet sastojalo od razdoblja od četrdeset dana, nakon čega je slijedilo razdoblje od deset dana koje je završilo na Pedeseticu.

„Božji narod treba se neprestano uzdizati k Njemu u molitvi. Tek nakon što su prvi učenici proveli deset dana u usrdnoj molitvi, nakon što su sve razlike bile uklonjene, te su se ujedinili u dubokom preispitivanju srca, u priznanju i odbacivanju grijeha te u međusobnom približavanju u svetom zajedništvu, Duh Sveti sišao je na njih i Kristovo se obećanje ispunilo. Došlo je do čudesnog izlivanja Duha Svetoga. Odjednom se s neba začuo šum kao od silnoga vihora, i ispuni svu kuću gdje su sjedili. ‘I u taj se dan pridruži k njima oko tri tisuće duša.’” Review and Herald, 11. ožujka 1909.

Tijekom četrdeset dana Krist je bio prisutan poučavajući učenike, a zatim je uzašao. Deset dana koji su uslijedili bili su razdoblje pripreme uoči pentekostnog izlivanja Duha Svetoga. Četrdeset dana pouke koji su uslijedili nakon križa podudaraju se s razdobljem od 19. travnja 1844. do početka logorskoga sastanka u Exeteru 12. kolovoza 1844. Deset dana koji su prethodili Pedesetnici predstavljali su razdoblje od 12. do 17. kolovoza 1844., kada su se mileriti ujedinili oko poruke Ponoćnoga pokliča koju je donio Samuel Snow. Na tom logorskom sastanku očitovala su se dva razreda, a samo je jedan razred primio pentekostno izlivanje na završetku sastanka. U tom razdoblju, predstavljenom četrdesetim danima, jedan je razred primio pouku, a drugi je razred odbio pouku. Kada je stigao Ponoćni poklič, jedan je razred imao ulje, a drugi nije.

„Dok je zaručnik zakasnio, sve zadrijemaše i zaspase.“ Zakašnjenjem zaručnika prikazano je protezanje vremena u kojem se očekivao Gospodin, razočaranje i prividna odgoda. U tom vremenu neizvjesnosti zanimanje površnih i polovičnih uskoro je počelo slabjeti, a njihovi napori popuštati; ali oni čija je vjera bila utemeljena na osobnom poznavanju Biblije imali su stijenju pod svojim nogama, koju valovi razočaranja nisu mogli isprati. „Sve zadrijemaše i zaspase“; jedni u ravnodušnosti i napuštanju svoje vjere, a drugi strpljivo čekajući dok ne bude dano jasnije svjetlo. Ipak, u noći kušnje potonjima se činilo da su donekle izgubili svoju revnost i predanost. Polovični i površni više se nisu mogli oslanjati na vjeru svoje braće. Svatko mora stajati ili pasti za sebe. Velika borba, 395.

Tijekom deset dana koji su prethodili Pedesetnici, i tijekom razdoblja exeterskoga sabornog skupa, Krist je po drugi put sabrao svoj narod prije nego što je taj narod ponio Njegovu poruku svijetu. Kada je treći anđeo sišao 22. listopada 1844., malo je stado ponovno bilo razočarano i raspršeno, ali je 22. listopada 1844. započelo razdoblje pouke dok je Krist vodio svoj narod u Svetinju nad svetinjama. Godine 1849. Gospodin je po drugi put ispružio svoju ruku da ponovno sabere one koje je bio sabrao iz razočaranja od 19. travnja i 22. listopada 1844.

Godine 1844. pouka se odnosila na poruku koju je treći anđeo imao u svojoj ruci kada je sišao, ali u „razdoblju sumnje i nesigurnosti” koje je uslijedilo nakon velikog razočaranja, mnogi su izgubili put. Do 1849. započelo je djelo sabiranja maloga raspršenog stada, ali ono što je tom poviješću bilo predloženo bio je poraz iz 1863. godine i prvi Kadeš za suvremeni Izrael. Buduća pobjeda sto četrdeset i četiri tisuće i njihovo djelo kod drugoga Kadeša bili su odgođeni.

Kada je Gospodin sišao 11. rujna 2001., okupio je svoj narod posljednjih dana, dao mu svoju duhovnu hranu da je jede, udahnuo svoj Duh na taj narod kada je počeo škropiti kasnu kišu, a također je pokrenuo proces kušnje koji je doveo do 18. srpnja 2020., kada je njegov narod posljednjih dana bio razočaran i raspršen. Tri i pol dana bili su mrtvi na ulici. I tri i pol dana, i razdoblje od četrdeset dana u Kristovo vrijeme predstavljaju pustinju. To je također predloženo razdobljem od 19. travnja 1844. do 12. kolovoza 1844., kao i razdobljem od 22. listopada 1844. do 1849.

Od srpnja 2023. do nedjeljnog zakona, što je deset dana koji su prethodili Pedesetnici, saborski skup u Exeteru od 12. kolovoza do 17. kolovoza te razdoblje od 1849. do 1863. međusobno su usklađeni. Oni predstavljaju razdoblje drugoga sabiranja Božjega naroda posljednjih dana. Razdoblje od razočaranja do izlivanja Duha Svetoga podijeljeno je na dva jasno razlučena razdoblja.

Unutar skrivene povijesti četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja Danielove knjige prikazane su linija otpaloga protestantizma (nominalna crkva), linija laodicejskoga adventizma sedmoga dana (nominalni adventizam), linija katolicizma i linija istinskoga protestantizma. Te četiri linije predložuju istinski protestantizam u sukobu s trostrukim savezom zmaja (Juda), zvijeri (katolicizam) i lažnoga proroka (otpali protestantizam).

Unutar iste te skrivene povijesti također je prikazana linija otpaloga republikanizma. Unutar te linije predstavljen je spor između Demokratske stranke (zmaja) i Republikanske stranke (slike Zvijeri). Republikanska stranka treba povesti u oblikovanju slike Zvijeri, i čineći to očituje proročke značajke Zvijeri (papinstva). U Božjoj riječi papinstvu, koje je kralj sjevera i također Zvijer, daje se Egipat (zmaj) kao plaća za učinjene usluge, jer ga je Bog upotrijebio kao oruđe suda.

Sine čovječji, Nabukodrezar, kralj babilonski, zadao je svojoj vojsci veliku službu protiv Tira: svaka je glava očelavila i svako je rame bilo odrto; ali nije imao plaće, ni on ni njegova vojska, od Tira za službu koju je izvršio protiv njega. Stoga ovako govori Gospodin Bog: Evo, dat ću zemlju egipatsku Nabukodrezaru, kralju babilonskomu; i on će odnijeti njezino mnoštvo, uzeti njezin plijen i uzeti njezin grabež; i to će biti plaća njegovoj vojsci. Dao sam mu zemlju egipatsku za trud kojim je služio protiv njega, jer su radili za me, govori Gospodin Bog. U onaj dan učinit ću da iznikne rog domu Izraelovu, i dat ću ti otvorenje usta usred njih; i znat će da sam ja Gospodin. Ezekiel 29:18–21.

Nebukadnezaru, koji je u ovome odlomku kralj sjevera, dana je zemlja egipatska kao njegova plaća, čime se predložuje da se u posljednjim danima papinstvu daje Egipat, koji je Zmaj, koji su deset kraljeva, Ujedinjeni narodi, koji se slažu da za kratko vrijeme predaju svoje sedmo

kraljevstvo Zvijeri.

I deset rogova što si ih vidio na Zvijeri, oni će zamrziti bludnicu, opustošit će je i ogoliti, i jest će meso njezino te je spaliti ognjem. Jer Bog im je stavio u srca da izvrše njegovu volju, i da budu složni, i da predaju svoje kraljevstvo Zvijeri, dok se ne ispune riječi Božje. Otkrivenje 17,16.17.

To se proročko plaćanje također prikazuje u Danielu, jedanaesto poglavlje, četrdeset i drugi redak.

I pružit će svoju ruku i na zemlje; ni zemlja Egipatska neće izbjeći. Daniel 11,42.

Papinstvo nadvladava zmajevu silu u vrijeme kasne kiše, jer se ovo plaćanje izvršava „u” „dan” kada Bog „daje da rog doma Izraelova proklija”. Kiša je ta koja uzrokuje da Izrael Božji proklija, a taj je dan započeo 11. rujna 2001., što je bio dan istočnoga vjetra.

One će učiniti da oni koji dolaze od Jakova puste korijen; Izrael će procvasti i potjerati pupove te će lice svijeta ispuniti plodom. Je li ga udario kao što je udario one koji su njega udarali? Ili je on pogubljen prema pokolju onih koje je on pogubio? U mjeri, kad potjera, ti ćeš se s njime pravdati; on zadržava svoj žestoki vjetar u dan istočnoga vjetra. Zato će se ovime okajati bezakonje Jakovljevo; i sav je ovaj plod u tome da se ukloni njegov grijeh: kad sve kamenje žrtvenika učini kao komade krede razbijene u paramparčad, gajevi i likovi neće više stajati. Izaija 27:6–9.

Egipat se predaje papinskoj zvijeri kada se izlijeva kasna kiša. Kasna je kiša počela škropiti kada je istočni vjetar, koji predstavlja islam trećeg jaoa, bio „zaustavljen“, odnosno obuzdan 11. rujna 2001. Tada je kiša počela biti odmjeravana (škropljena) po Izraelu dok su oni počeli pupati. U vrijeme nedjeljnog zakona, kada treći jao ponovno dođe, kasna se kiša izlijeva bez mjere. Između 11. rujna 2001. i uskoro dolazećega nedjeljnog zakona „bezakonje Jakovljevo“ biva očišćeno, a hebrejska riječ za „očišćeno“ znači „okajano“. Pri nedjeljnom zakonu papinskoj se zvijeri predaje Egipat (zmaj), dok onih deset kraljeva čine blud s papinstvom uspostavljajući svjetsku sliku zvijeri.

Prije nedjeljnog zakona, tijekom vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, otpali republikanski rog tvori sliku Zvijeri zajedno s otpalim protestantskim rogom, i u toj proročkoj liniji Republikanska stranka nadvladava Demokratsku stranku, jer je Demokratska stranka zmajevska sila, a Republikanska stranka sila koja tvori sliku papinstva.

U proročkoj povijesti zvijeri iz zemlje prepoznaje se kraj Demokratske stranke i kraj Republikanske stranke. Te dvije stranke tvore rog republikanizma, ali one označuju unutarnju borbu koja se proteže kroz čitavu povijest zvijeri iz zemlje. Taj rog (republikanski) u sebi sadrži unutarnji mikrokozmos dvaju rogova zvijeri iz zemlje.

U svjedočanstvu o kraljevstvu Medijaca i Perzijanaca, posljednji je rog izrastao viši; a Demokratska je stranka započela prva u američkoj povijesti, no na kraju Republikanska stranka izrasta više i nadvladava demokrate. U povijesti pozne kiše, koja je započela 11. rujna 2001., globalistički demokrati, nadahnuti zmajem, uzdignuli su se iz bezdana iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja te su pogubili republikance kradući izbore 2020. godine. Njihov rat protiv Trumpa (i republikanaca) započeo je kada je 2015. objavio svoju kandidaturu, i od toga se trenutka samo

pojačavao.

Kada su demokrati ukrali izbore 2020., potom su pokrenuli Pelosi suđenja; no kada je Trump 2022. najavio svoju treću kampanju, strah je obuzeo demokrate, a njihov se gnjev samo povećao, te su tada ustali protiv Trumpa i njegovih pristaša s velikim bijesom, jer su znali da im je vrijeme kratko. Slavili su njegovu smrt, ali kada je ustao, velik strah obuzeo ih je.

I kad dovrše svoje svjedočanstvo, zvijer koja izlazi iz bezdana zaratit će s njima, i nadvladat će ih te ih ubiti. I njihova će mrtva tjelesa ležati na ulici velikoga grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i Gospodin naš bio razapet. I ljudi iz pukova i plemena i jezika i naroda gledat će njihova mrtva tjelesa tri dana i pol, i neće dopustiti da se njihova mrtva tjelesa polože u grobove. I oni koji prebivaju na zemlji radovat će se nad njima i veseliti se, i slat će darove jedan drugomu, jer su ta dva proroka mučila one koji prebivaju na zemlji. I nakon tri dana i pol Duh života od Boga uđe u njih, i stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih gledahu. Otkrivenje 11,7–11.

Razdoblje koje označava kraj Demokratske stranke traje od Bidenove inauguracije 2021. do Trumpove inauguracije 2025. To je razdoblje započelo suđenjima Pelosi, koja su bila posve neustavna i u cijelosti političke naravi. Ta povijest, koja predstavlja smrt šestoga predsjednika od vremena svršetka 1989. pa do osmoga predsjednika koji je od sedmorice, započela je političkim suđenjima (suđenja Pelosi), a završava smrću Demokratske stranke i drugim nizom suđenja Pelosi, dok su političke mete obrnute.

Prikaz te povijesti nalazi se u jedanaestom poglavlju Otkrivenja, koje je svoje prvo ispunjenje našlo u Francuskoj revoluciji. Francuska revolucija klasičan je povijesni primjer giljotinskog oblika političkog ratovanja, koji označava da jedna vladajuća stranka ubija drugu, a zatim biva da upravo ta ista vladajuća vlast i sama bude svrgnuta i progonjena.

Razdoblje od Bidenove inauguracije i suđenja Pelosi, pa do druge Trumpove inauguracije i preokreta suđenja Pelosi, označuje kraj Demokratske stranke, a označuje i vrijeme kada Trump ponavlja provedbu niza izvršnih uredbi koje su bile predoznačene Zakonima o strancima i pobuni. Provedba tih izvršnih uredbi započet će druga suđenja Pelosi i označiti početak razdoblja u kojem se ozbiljno počinje uspostavljati slika zvijeri. To razdoblje završava provedbom nedjeljnoga zakona; stoga razdoblje započinje izvršnim uredbama koje su usporedne sa Zakonima o strancima i pobuni, a završava nedjeljnim zakonom. Ondje završava Republikanska stranka.

Oba razdoblja koja predstavljaju završetak Demokratske stranke, a zatim i Republikanske stranke, proročki su povezana te su predstavljena razdobljem od dvadeset i dvije godine od 1776. do 1798. To razdoblje ima tri putokaza: Deklaraciju o neovisnosti 1776., trinaest godina poslije Ustav, a potom Zakone o strancima i pobuni iz 1798. Ta tri putokaza nalaze svoje ispunjenje u liniji Demokratske i Republikanske stranke, premda je primjena drugoga i trećega putokaza na različitoj točki u svakoj liniji.

Objasnit ćemo ove putokaze i njihova ispunjenja u sljedećem članku.

„Postoje samo dvije strane; Sotona djeluje svojom izopačenom, zavodničkom silom i snažnim prijevarama hvata sve koji ne ostaju u istini, koji su odvratili svoje uši od istine i okrenuli se bajkama. Sam Sotona nije ostao u istini; on je tajna bezakonja. Svojom lukavošću svojim pogubnim zabludama daje privid istine. U tome leži njihova moć obmane. Upravo zato što su krivotvorina istine, Spiritizam, Teozofija i slične prijevare zadobivaju toliku vlast nad umovima ljudi. U tome se očituje majstorsko djelovanje Sotone. On se pretvara da je Spasitelj čovjeka, dobročinitelj ljudskoga roda, i tako svoje žrtve lakše mami u propast.“

„U Božjoj riječi upozoreni smo da je neuspavana budnost cijena sigurnosti. Samo na uskom putu istine i pravednosti možemo izbjeći kušačevu moć. Ali svijet je uhvaćen u zamku. Sotonska se vještina očituje u smišljanju bezbrojnih planova i metoda kako bi ostvario svoje namjere. Pretvaranje je kod njega postalo istančana umjetnost, i on djeluje pod krinkom anđela svjetla. Jedino Božje oko razaznaje njegove smicalice kojima nastoji onečistiti svijet lažnim i pogubnim načelima koja na svojem licu nose privid istinske dobrote. On djeluje kako bi ograničio vjersku slobodu i kako bi u vjerski svijet uveo neku vrstu ropstva. Organizacije, ustanove, ako nisu očuvane Božjom silom, djelovat će pod Sotoninim diktatom da ljude podvrgnu vlasti ljudi; a prijevara i lukavstvo nosit će privid revnosti za istinu i za napredak Božjega kraljevstva. Što god u našem djelovanju nije otvoreno kao dan, pripada metodama kneza zla. Njegove se metode primjenjuju čak i među adventistima sedmoga dana, koji tvrde da posjeduju naprednu istinu.“

„Ako se ljudi opiru opomenama koje im Gospodin šalje, postaju čak i vođe u zlim postupcima; takvi ljudi prisvajaju pravo da vrše Božje prerogative — usuđuju se činiti ono što sam Bog neće činiti u nastojanju da upravlja umovima ljudi. Oni uvode vlastite metode i planove, i svojim pogrešnim predodžbama o Bogu slabe vjeru drugih u istinu te unose lažna načela koja će djelovati poput kvasca kako bi onečistila i iskvarila naše ustanove i crkve. Sve što snižava čovjekovo poimanje pravednosti, pravičnosti i nepristranog suda, svaka zamisao ili propis koji Božje ljudske oruđe dovodi pod nadzor ljudskih umova, slabi njihovu vjeru u Boga; to odvaja dušu od Boga, jer je odvodi sa staze stroga poštenja i pravednosti.“

„Bog neće opravdati nikakvu napravu kojom bi čovjek i u najmanjoj mjeri vladao nad svojim bližnjim ili ga tlačio. Jedina nada za paloga čovjeka jest da gleda na Isusa i primi ga kao jedinoga Spasitelja. Čim čovjek počne nametati željezno pravilo drugim ljudima, čim ih počne uprezati i tjerati prema vlastitoj zamisli, obeščasćuje Boga i dovodi u pogibelj vlastitu dušu i duše svoje braće. Grešan čovjek može naći nadu i pravednost jedino u Bogu; i nijedno ljudsko biće nije pravedno dulje nego što ima vjeru u Boga i održava životnu vezu s njime. Poljski svijet mora imati svoj korijen u tlu; mora imati zrak, rosu, kišu i sunčevu svjetlost. Napredovat će samo ako prima te blagodati, a sve su od Boga. Tako je i s ljudima. Od Boga primamo ono što služi životu duše. Upozoreni smo da se ne uzdamo u čovjeka niti da tijelo činimo svojom mišicom. Prokletstvo je izrečeno nad svima koji to čine.” The 1888 Materials, 1432–1434.